HAZRETİ ÎSÂ (A.S.)'IN MESAJI

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ
وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِى
حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ
مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Rabbimiz Kur'ân'da Hazreti Îsâ hakkında şöyle buyuruyor: ***"Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri de helâl kılmam için gönderildim. Size Rabbinizden bir mucize getirdim. O halde Allah'tan korkun, bana da itaat edin.."*** (Âl-i İmrân, 5/50).

Değerli Müminler!

Allah katında makbul olan din İslâm'dır. İslâm, Hazreti Âdem (a.s.) ile insana lütfedilen ve bugün de yaşamakta olan tek dinin adıdır. Bizler bugün yaşayan Müslümanlar olarak Rabbimizin bize gönderdiğine, Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.s.)'in tebliğ ettiğine inandık, iman ettik. Allah Teâlâ'ya ve Onun meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine aralarında hiçbir ayrım yapmadan iman ettik.

Yeryüzünden nice ümmetler geldi geçti. Bizler bu günde yaşıyoruz. Biz de geçip gidiciyiz yeryüzünden. Herşey yok olucudur, Allah müstesna! İşte bu yeryüzünde hiçbir şey kalıcı değildir, Onun dini müstesna. İnsanın yeryüzündeki serüveni devam ediyor. Allah Rasûlünün tebliğ ettiği mesajlar hak ile batılı ayırmaya devam ediyor. Allah'ın Elçisine uyanlar nura gark oluyor, uymayanlar zulmette kalıyor.

Kıymetli Müslümanlar!

İnsanlığa gelen müjdeleyici ve uyarıcılardan birisi de Hazreti Îsâ (a.s.) idi. Yeryüzünden gelip geçen ümmetlerden bir ümmet de Hazreti Îsâ (a.s.)'ın ümmeti idi. O insanlara tevhidi beyan etmek üzere, insanların Tevrat'ta değiştirdiklerini aslına döndürmek üzere ve insanların aralarındaki ihtilâfları çözmek üzere gönderilmişti. Bu husus Zuhruf suresinin 63. ayetinde ifade edilmiştir: ***"Îsâ mucizelerle indiği zaman dedi ki: 'Ben size hikmeti getirdim ve hakkında ihtilâfa düştüğünüz şeylerin bir kısmını size açıklamak için geldim. O hâlde Allah'tan korkun ve bana itaat edin."*** (ez-Zuhruf, 43/63).

Aziz Cemaat!

Hazreti Îsâ (a.s.) sadece şekilde kalan, anlamı ıskalayan ve kendi içinde de parça parça olan bir dindarlığı bırakıp Allah'a hakkıyla kul olmaya davet etmiştir. Kendi aralarında çekişip durmakta olan dinî grupları tevhide, adalete, takvaya, merhamete çağırmıştır. Bu gözle okunduğunda, bugün kullanımda olan İncil de dâhil bu davetin izlerini görebilmek mümkündür. O, kendinden önce gelen peygamberleri tasdik ederek toplumu ıslah etmeye çalıştı. Gösterişçiliği, başkasına öğüt verip kendi yapmamayı, dini toplumsal itibar için kullanmayı, aşırıya gitmeyi yasakladı. İnsanlara Yüce Allah'ın apaçık mesajlarını iletti. Bütün bunlara rağmen, Hazreti Âdem (a.s.) gibi babasız dünyaya gelişiyle, beşikte konuşmasıyla ve daha nice mucizesiyle aşikâr olan elçiliğinden insanlar yüz çevirdi. Kulakları sağırlaşan, gözleri körleşen ve ondan yüz çevirenler bununla da yetinmeyip ona ihanet ettiler.

Değerli Kardeşlerim!

Bizler, bugün hâlâ nefes alıp verebiliyorken bir kez daha durup düşünmeliyiz. Bizden öncekilerin yaşadıkları bize neyi anlatıyor? Hazreti Îsâ (a.s.)'ın hayatı bize neyi anlatıyor? Yeryüzünde bize tanınan belirli bir süre var. Bu süreyi, bizden önceki ümmetlerin imtihanlarını uzaktan ve dışardan okuyarak değil, bizzat o imtihanın izlerini sürerek ve hataları kendimizde arayarak değerlendirmeliyiz. Bu da dinimizi isteklerimize göre değiştirerek değil, hayatımızı dinimize göre tanzim ederek mümkündür.

Yüce Rabbimiz bizi bu imtihanda başarılı kılsın!

ПОСЛАНИЕТО НА ХАЗРЕТИ ИСА (А.С.)

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِى حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ

Уважаеми мюсюлмани!

В Свещения Коран относно Иса (а.с.) се повелява следното: ***„И дойдох в потвърждение на Тората, [низпослана] преди мен, и за да ви разреша част от онова, което ви бе възбранено... И ви донесох знамение от вашия Господар. И бойте се от Аллах, и ми се покорете!“*** (Ал-и Имран, 3: 50).

Скъпи вярващи!

Единствената религия, приета при Аллах, е ислямът. Това е истинската религия, с която бяха дарени Адем (а.с.) и хората след него и която пребъдва и до днес. Днес ние, мюсюлманите, вярваме и потвърждаваме онова, което нашият Господар е низпослал и което Пратеника Мухаммед (с.а.с.) ни е предал от Него. Вярваме в Аллах, в Неговите меляикета, в Неговите книги и в пратениците, които Той е изпратил – не правим разлика между тях... Множество са народите, които са дошли и са си заминали от този свят. Днес ние сме тук, но когато ни дойде времето, и ние ще си заминем от земния свят. Всичко е отминаващо на този свят освен Аллах – Той е Вечен. Днес хората продължават да съществуват и посланието, с което е изпратен Пратеника (с.а.с.), продължава да разграничава истината от заблудата. Онези, които следват посланието на Пейгамбера (с.а.с.), биват озарени от светлината на истината, а онези, които се отвръщат от него, остават в тъмнината на невежеството.

Братя мюсюлмани!

Един от вестителите и предупредителите, изпратени на хората, беше Иса (а.с.). И един от народите, които минаха през този свят, бе неговият народ. Той бе изпратен на хората, за да ги призове към правия път и им разясни единобожието – тевхид, за да възстанови онези от повелите на Теврата, които те промениха, и за да разреши разногласията между тях. И както е посочено в 63-ти айет на сура ез-Зухруф: ***„И когато Иса донесе ясните знаци, рече: „Дойдох при вас с мъдростта и за да ви обясня част от онова, по което сте в разногласие! Затова бойте се от Аллах и ми се покорете!“*** (ез-Зухруф, 43: 63).

Уважаеми джемаат!

Хазрети Иса (а.с.) призовавал хората да изоставят изопачената от тях религия, в която се били разделили помежду си, и да повярват истински, за да бъдат сред добрите раби на Аллах. Приканвал последователите си към единобожието, справедливостта, страхопочитанието и милостта. Възможно е да се видят следите на този призив дори и в днешната Библия, променена до голяма степен от хората. Той се опитал да поправи моралните ценности на обществото, като утвърди призива на пратениците преди него. Забранявал показността, двуличието, крайностите и използването на религията за получаване на дивиденти сред обществото. Предал на хората ясните послания на Всемогъщия Аллах. Но въпреки чудесата, с които бил пратен, като това, че се родил без баща – като Адем (а.с.), че проговорил в люлката и още много други, то това не възпряло хората да го отрекат и отвърнат лицата си от него. Глухи, слепи и неми към неговия призив, те го предали.

Скъпи братя!

Докато днес все още живеем, нека да спрем и се замислим. Какво ни говорят посланията (в Корана) на народите преди нас? Какво ни разказва животът на Иса (а.с.)? Всички сме изпратени за определен период от време на този свят. Не трябва да пропиляваме този период, като наблюдаваме отстрани изпитанията на предишните народи, а трябва лично да проследим грешките, които те са допуснали, и да се пазим от тях. А това е възможно само ако подредим нашия живот според повелите на религията, а не религията – според нашите желания. Моля се на Аллах Теаля да стори всички нас успешни в този труден изпит...

AMEL DEVAMLILIK İSTER

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقٖينُ

Muhterem Müslümanlar!

Amel kelimesi, bir amaç gözetilerek yapılan iş anlamına gelmektedir. Dinî kaynaklarımızda ise bir kimsenin dinin buyrukları uyarınca yerine getirdiği, yaptığı işler mânâsını taşımaktadır. Dolayısıyla hayatın bütün alanlarında Allah Teâlâ'nın emir ve yasakları doğrultusunda yaptığımız ameller, geniş anlamda birer ibadettir. Kurân-ı Kerîm'de, ***"Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım."*** (ez-Zariyat, 51/56) diye buyuran Rabbimiz, hayatımızın gayesinin hayırlı ve güzel amellerde bulunmak olduğunu bildirmiştir.

Kıymetli Müminler!

İnsanın kişisel gelişim ve manevî terbiyesinde ibadetlerin belirleyici bir yeri vardır. Allah'ın rızasını kazanma gayesiyle yaptığımız ve yapacağımız bütün hayırlı ve güzel ameller ibadet yerine geçmekte ve bizlerin şahsiyetinin gelişmesine müspet katkılar sağlamaktadır. İnsanın, Yaratıcısı ile olan ilişkilerini tanzim eden ibadetlerin sürekliliği, elbette insanın toplum ve âlem ile münasebetinin de sağlıklı olmasına vesile olacaktır. Ve bu durum insanı hayatı boyunca takip edecek olan bir süreçtir. Bu bağlamda Yüce Mevlâmız bir âyet-i kerîmesinde, ***"Sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et."*** (el-Hicr, 15/99) buyurarak, hayatımız boyunca istikrarlı bir şekilde ibadetlerimize devam etmemizi emretmektedir.

Aziz Cemaat!

Bir kere Peygamber Efendimizi: "Yâ Rasûlâllah! Allah Teâlâ'ya hangi amel en sevimlidir?" diye sorulmuştu. Fahr-i Kâinat Efendimiz (s.a.s.) de *"Az olsa bile devamlı yapılanı."* buyurup sözlerini farz olan ibadetlerden başka nafilelerde *"Takatinizin yettiği amelleri yapınız."* nasihatiyle tamamlamıştır (Buharî).

Buradan anlıyoruz ki, yüce dinimiz İslâm'da makbul olan amel bir defa yapılıp terk edilen değil, az da olsa sürekli yapılandır. İbadetlerde aslolan süreklilik, insan tabiatına uyumluluk ve tahammül edilebilirliktir. İbadetlerde süreklilik, mümini Allah'a daha yakın kılacağı gibi, sürekli murakabe altında olduğu bilincini de kişide diri tutacaktır. Allah'ın buyruklarının yerine getirilmesinde titizlik gösteren bir Müslüman olarak hayatını daha anlamlı hâle getirecektir. Ayrıca bu durum müminin helal ve haram sınırlarını muhafaza etme konusundaki duyarlılığını artıracağı gibi, kişiyi ibadetlerde ihsan seviyesine çıkaracak ve Allah'ın rızasına eriştirecektir. Az da olsa devamlı olan ibadetler, amellerin sevap bakımından da en bereketli olanlarıdır.

İnsanın doğası gereği, ara vermeksizin yapacağı her türlü işin sonunda bir bıkkınlığa düşmesi kaçınılmaz olacaktır. Bunun üstesinden gelebilmek ancak amellerimizi düzenli aralıklarla yerine getirmek ile mümkün olur. İslâm'ın şartlarından olan günlük namaz ibadetimizin gün içinde düzenli fasılalarla yapılmasının hikmetlerinden birisi de işte budur.

Değerli Müminler!

Devamlılık teşkil edebileceğimiz ibadetlerinden birisi de ülkemizdeki İslâm toplumuna yardım etmek amacı ile düzenlenen kampanyalara destektir. Bu kampanyalar bizim geleceğimizdir, geleceğimiz ise bize bağlıdır...

Yüce Allah'tan ibadetlerimizi kabul buyurmasını ve bizleri hidayete ulaştırmasını niyaz ediyorum!

ДЕЛАТА ИЗИСКВАТ ПОСТОЯНСТВО

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

Уважаеми мюсюлмани!

Думата „амел“ означава вършенето на определено дело, съблюдавайки определена цел. А в нашите религиозни източници така са наречени делата, които човек изпълнява в съответствие с повелите на религията. Следователно всички наши дела, независимо от коя сфера на нашия живот, които са извършени според заповедите и забраните на Аллах, в широк смисъл са приети за ибадет. С повелята: ***„Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат“*** (ез-Зарият, 51: 56) Аллах Теаля ни съобщава, че единствената цел на нашия живот е ибадетът и вършенето на добри и праведни дела.

Скъпи вярващи!

Ибадетът има решаващо място в личното и нравственото развитие на човека.

Всички праведни дела, които правим или ще направим за задоволството на Аллах, се приемат за ибадет и допринасят за положителното развитие на нашата личност.

Без съмнение непрекъснатостта в ибадета, който регулира отношенията на раба с неговия Господар, ще бъде средство и за здравословните отношения на човека и обществото, в което той се намира. И това е процес, който ще последва човека през целия му живот. Така с повелята: ***„И служи на своя Господар, докато дойде при теб неизбежното!“*** (ел-Хиджр, 15: 99). Всевишния Аллах ни заповядва да продължим с ибадета през целия си живот.

Скъпи братя!

Един път Пейгамбера (с.а.с.) бил попитан: „О, Пратенико на Аллах, кое дело е най-обичаното от Аллах?“, а той отговорил: *„Онова, което е постоянно, та дори и малко!“*. После обърнал внимание, че освен фарзове трябва да вършим и нафиле ибадети, като казал: *„Вършете от тях* онова, което е по силите ви...“(Бухари).

От това разбираме, че според нашата свещена религия най-приетият ибадет е онзи, който се върши постоянно, та дори и малко. Основното в ибадета са непрекъснатостта, поносимостта и съвместимостта с човешката природа. Непрекъснатостта в ибадета, освен че ще сближи вярващия с Аллах (с.т.), ще го дари и със съзнание, че е под постоянно наблюдение, и така ще го насърчава към извършването на още повече ибадет. Като мюсюлманин, който е стриктен в изпълнението на повелите на Аллах, ще стори живота му по-значим. Освен това тази ситуация не само ще увеличи чувствителността на вярващия относно запазването на границите между хеляла и харама, но и ще го стори отдаден в ибадета, така той ще достигне задоволството на Всевишния Аллах. В същото време постоянният ибадет е най-благодатният по отношение на севаба.

Поради естеството на човешката природа човекът неизбежно ще изпадне в отегчение в края на всяка работа, която върши без почивка. Преодоляването на такава ситуация е възможно единствено с извършването на нашите ибадети в редовни, контролирани интервали. Една от мъдростите за това намазът – който е сред петте основи на исляма – да се кланя в пет различни интервала на денонощието се крие именно тук.

Скъпи вярващи!

Един от ибадетите, в който може да постоянстваме, е подкрепата на кампаниите, които се организират в помощ на ислямската общност в нашата страна. Тези кампании са нашето бъдеще, а бъдещето ни зависи от нас самите...

Моля се на Аллах Теаля да приеме нашите ибадети и ни напъти по правия път!

HACCIN FAZİLETİ

فِيهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ اِبْرٰهٖيمَۚ
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًاۜ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ
حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبٖيلًاۜ
وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمٖينَ

Muhterem Müminler!

Hac ibadeti, İslâm'ın beş temel esasından biridir. Bu ibadetin gerekliliği konusunda Yüce Rabbimiz, ***"Gitmeye gücü yetenin o evi (Kâbe'yi) ziyaret etmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır."*** (Âl-i İmrân, 3/97) buyurmaktadır.

Hac daveti, "bütün insanlığa" yapılmış bir çağrıdır. Hz. İbrâhim (a.s.), oğlu Hz. İsmâil (a.s.) ile birlikte Kâbe inşaatını bitirince Cenâb-ı Allah, ***"İnsanlar arasında haccı ilan et ki gerek yaya olarak, gerek uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde sana gelsinler."*** (Hac, 22/27) buyurarak insanları haccetmeye davet eder. Bu ilahî davet sebebiyle gücü yeten ve oraya yol bulan her Müslüman için haccetmek farzdır.

Aziz Müminler!

Hac ibadetini ifa etmek, Allah'ın hac davetine kulların icabet etmesidir. Kul ihrama girdikten sonra Kâbe'yi görünceye kadar âdeta haykırırcasına telbiye ile davete icabet eder ve der ki:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ
وَ النِّعْمَةَ لَكَ وَ الْمُلْكَ، لا شَرِيكَ لَكَ

"Allahım! Davetine uydum. Emrine boyun eğdim. Senin hiçbir ortağın yoktur. Davetine icabet ederek huzuruna geldim. Hamd sana mahsustur. Nimet ve mülk senindir. Senin hiçbir ortağın yoktur." Bu açıdan bakıldığında hac ibadeti; renkleri, dilleri, ırkları, cinsiyetleri, yaş ve statüleri farklı olan insanların Allah'ın bu çağrısına karşı ortaklaşa verdikleri "evet" cevabıdır. Bu güzel ve anlamlı icabetin karşılığı da elbette ki güzel olacaktır. Bu icabetin sonucunu Peygamberimiz (s.a.s.): *"Mebrûr, yani kabul edilen haccın karşılığı ancak cennettir."* (Buhârî) sözleriyle müjdelemiştir.

Değerli Müminler!

Hac ibadeti tavaf, sa'y, Arafat, vakfe, mîkât, müzdelife ve cemerât gibi birtakım "şeâir"den, yani sembollerden ibarettir. Bütün bu semboller hem dünya hayatının nasıl şekillenmesi gerektiğini hem de kulun ahiret yolculuğunu ve ahirette kurulacak olan mahşer meydanında yaşanacak hâlleri sembolize eder. Hac yapan kişi, kefen misali büründüğü ihramıyla orada âdeta mahşeri yaşar. Bunun içindir ki hac yolculuğuna çıkacak kişi bir taraftan gerekli hazırlıkları yaparken diğer taraftan üzerinde kul hakkı olanlarla helalleşir, varsa onlara borçlarını öder. Eş, dost ve akrabaları ile vedalaşır. Hac ibadeti insana varoluş sebebini, hayatı ve hayatın sonunu sembollerle gösteren ve öğreten önemli bir ibadettir. Bu bakımdan imkânı olan kardeşlerimizin bu ibadeti bir an evvel yerine getirmeleri hayati bir önem taşımaktadır. İmkânı olmak demek; hac farizasın yerine getirebilecek kadar sağlıklı olmak ve yeterince maddi imkâna sahip olmak demektir. Bu imkânı bulduğu hâlde ibadeti erteleyip gitmeyenler erteledikleri süre kadar Allah katında sorumlu tutulurlar, ilahî rahmetten uzaklaşır ve günahkâr olurlar. Bu bakımdan üzerlerine hac farz olmuş olan kardeşlerimiz vakit kaybetmeden bir an önce bu ibadeti yerine getirmeli ve bu ilahî çağrıya icabet etmelidir. Bulgaristan Başmüftülüğümüz bu alanda çok güzel hizmetler sunmaktadır. Bu sebeple hacca gidecek kardeşlerimiz Başmüftülüğümüzün organizasyonu ve rehberliğinde bu görevlerini güvenli bir şekilde yerine getirebilirler. Cenâb-ı Allah, bu yıl hacca gidecek kardeşlerimizin haccını şimdiden mebrur eylesin, Cumamız mübarek olsun!

ДОСТОЙНСТВАТА НА ХАДЖА

فِيهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ اِبْرٰهِيمَۚ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًاۜ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيلًاۜ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

Уважаеми вярващи!

Ибадетът хадж е един от петте стълба на исляма. Относно неговата задължителност Всемогъщия Аллах е повелил: ***„И дълг на хората към Аллах е поклонението хадж при Дома – за онзи, който може да отиде, а който откаже – Аллах не се нуждае от световете“*** (Ал-и Имран, 3: 97).

Призивът за хадж е зов, отправен към цялото човечество. Когато Хазрети Ибрахим и синът му Исмаил (а.с.) привършили с построяването на Дома – Кябе, Дженаб-и Хак призовал хората към изпълнението на поклонението хадж, като повелил: ***„И зови хората за поклонението хадж! Ще идват при теб и пеш, и върху изнемощели камили. И ще идват от всякакви далечни пътища...“*** (ел-Хадж, 22: 27). Именно поради този Негов призив всеки мюсюлманин, който има възможност, е задължен с изпълнение на поклонението хадж.

Скъпи вярващи!

Изпълнението на поклонението хадж е прием на поканата, отправена към рабите на Аллах да изпълнят този ибадет. След като рабът облече ихрам и докато види Бейтуллах – Кябе, той сякаш в отговор на този Негов призив постоянно повтаря:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَ النِّعْمَةَ لَكَ وَ الْمُلْكَ، لا شَرِيكَ لَكَ

„Подчиних се на Теб, о, Аллах, подчиних се! Подчиних се на Теб, Ти нямаш съдружник, подчиних се на Теб! Без съмнение и прославата е за Теб, и благата са Твои, и владението, Ти нямаш съдружник!“. Погледнат от тази гледна точка, ибадетът хадж е сякаш един общ отговор на хората, отправен към техния Господар, без разлика на техния цвят, език, народност, пол, възраст и социален статус. Разбира се, че и наградата за този добър прием ще бъде добра. Пейгамбера (с.а.с.) е известил това, като е казал: *„Няма друга награда за приетия хадж освен дженнет“* (Бухари).

Братя мюсюлмани!

Ибадетът хадж е съставен от редица символични практики и ритуали, като таваф, сай, Арафат, вакфе, микат, музделифе и джемерат. Всички тези практики обрисуват начина, по който рабите трябва да живеят на този свят, и символизират положението, което ще преживеят на махшерския мейдан, в отвъдното. Човекът, който извършва поклонението хадж, обвит в ихрам – бял като кефен, сякаш преживява деня на махшер. Именно затова рабът, който е тръгнал за хадж, от една страна, извършва материална подготовка, а от друга, търси прошка от хората, чиито права е отнел, и ако има заеми към някои от тях – ги изплаща. Прощава се с близки и роднини.

Всичко това прави хаджа ибадет, който символично показва на човека смисъла на неговото съществуване и край. Затова е много важно всички наши братя и сестри, които имат физическа и материална възможност, да изпълнят този ибадет, колкото е възможно по-рано. Тъй като онези, които имат тази възможност, но отлагат и пренебрегват този ибадет, прегрешават и са отговорни пред Аллах Теаля. Затова всеки от нас, който е задължен с изпълнението на хадж, трябва да се отзове на призива, отправен от Всевишния Аллах, и да изпълни своето задължение към Него.

Главно мюфтийство на мюсюлманите в България всяка година организира хадж и посещение на светите места. Желаещите могат да се възползват от тази възможност и да направят хадж заедно с опитните му ръководители.

Молим се на Аллах Теаля да приеме хаджа на нашите братя и сестри, които тази година имат възможността да изпълнят този ибадет, а на онези, които нямат, да отреди хадж в идните години, иншаллах!

BAYRAM VE KAYNAŞMA

(Kurban Bayramı Hutbesi)

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوااللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Muhterem Müslümanlar!

Bugün bize bu mübarek bayramı yaşatan Cenab-ı Hakk'a hamd ü senâlar olsun, bayramları bize armağan eden Alemlere rahmet Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s.) Efendimize de salât ü selâm olsun.

Bugün Kurban Bayramımızı beraberce kutluyoruz. Ayrıca dünyadan seçilerek gönderilen ve dünyanın en büyük kongresini Allah'ın evinde gerçekleştiren hacılarımızla beraber aynı duyguları paylaşıyoruz. Bu da mutluluğumuza mutluluk katıyor. ***"Müminler ancak kardeştirler."*** (el-Hucurat, 49/10) ayetinin sırrı adeta bugün gerçekleşmiş oluyor. Bu manzaranın kendi cemaatimizin arasında da gerçekleşmesi en büyük arzumuzdur. Bu Kurban Bayramı gününde diliyoruz ki, kardeşlerimiz aralarındaki dargınlıklıkları gidersinler, barışı sağlasınlar ve Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.s.)'in buyurduğu şekilde birer müslüman olsunlar. Ne buyurmuş Peygamber Efendimiz birlikte kulak verelim: *"Birbirinize haset etmeyin. Birbirinizi aldatmayın. Birbirinize dargın durmayın. Birbirinizden yüz çevirmeyin. Birbirinizin bitmek üzere olan pazarlığını bozmayın. Ey Allah'ın kulları! Kardeş olun. Müslüman, Müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu yardımsız bırakmaz, ona hor bakmaz."* (Muslim); *"Birbirinize arka çevirmeyin, dargın durmayın. Birbirinize, düşmanlık etmeyin, birbirinizi kıskanmayın. Ey Allah'ın kulları! Kardeş olun. Bir Müslümanın din kardeşine üç günden fazla dargın durması helâl olmaz."* (Riyâzu's-Sâlihîn)

Değerli kardeşlerim,

Mümin olarak bizlerin; Yaratıcımız, Peygamberimiz, kitabımız, dinimiz, ezanımız, kıblemiz birdir. Allah'a ve Rasûlüne îmân etmiş, teslim olmuş kardeşleriz. Birbirimizin affı ve mağfireti için dua ederiz. Okuduğumuz Fatiha'yı bile bütün vefat etmiş müminlerin ruhlarına bağışlarız. Beş vakit namazın son tahiyyat'ında: ***"Rabbimiz! Hesap görülecek günde, beni, ana-babamı ve mü'minleri bağışla."*** (İbrahim, 14/41]) diye dua ederiz. Müminler olarak kendimiz için istediğimiz herşeyi din kardeşlerimiz için de isteriz. Birbirimizi sever ve sayarız. Kardeşlik, birlik, beraberlik, sevgi, şefkat, yardımlaşma, eşitlik, ahlak, fazilet, güven ve samimiyeti esas alan İslam'a inanıp gönül vermiş kişiler olarak, kin, nefret, ihtiras, buğz duygularını, olur-olmaz işlerden dolayı dargınlığı, kızgınlığı, kırgınlığı yok edip, İslâm kardeşliğinin gereklerini yerine getiririz. Darlıkta ve sıkıntıda olan mümin kardeşlerimizin sıkıntısını giderir, onlara yardımcı oluruz. Küskünleri, dargınları barıştırır onların aralarını düzeltiriz.

Aziz kardeşlerim,

İşte en büyük bayramlarımızdan birisini idrak ettiğimiz bu günümüzde, dört gün boyunca yukarda sayılan hususlarda kafa yormalı, gereklerini yerine getirmeli ve bayramı doya doya yaşamalıyız. Birbirimize ikram etmeli, uzaktakileri arayıp sormalıyız. Bütün bu duygu ve düşüncelerimizle tekrar bayramlarınızı tebrik eder, Cenab-ı Hak'tan bizleri daha nice bayramlara ulaştırmasını niyaz ederiz.

Bayramınız Mübarek Olsun!

НАШАТА СПЛОТЕНОСТ И БАЙРАМЪТ

(Хутбе за Курбан байрам)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ
أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوااللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Уважаеми мюсюлмани!

Нека да изразим нашата признателност и благодарност към Всевишния Аллах, Който ни позволи да изживеем този свещен празник! Нека да приветстваме и нашия пейгамбер Мухаммед Мустафа (с.а.с.), който ни дари с тези празници.

Днес всички заедно честваме Курбан байрам. Освен това споделяме същите чувства с хаджиите, които осъществяват най-големия конгрес в света – с участието на пратеници от цял свят. Това прави още по-голямо нашето щастие.

„Вярващите са братя!“ (ел-Худжурат, 49: 10) Тайната на този айет от сура ел-Худжурат като че ли се проявява в този ден. Нашето най-голямо желание е тази картина да се реализира и сред нашия джемаат. В този празничен ден ние заявяваме нашето пожелание обидите и сръдните между братя да се забравят, те да се сдобрят и да станат мюсюлмани, както нашият пейгамбер Хазрети Мухаммед (с.а.с.) повелява: *„Не си завиждайте! Не се лъжете! Не стойте обидени един на друг! Не се отвръщайте един от друг! Не разваляйте пазарлъците един на друг! О, раби на Аллах! Бъдете братя! Мюсюлманинът е брат на мюсюлманина! Той не го гнети, не го оставя в безпомощно състояние, не го подценява“* (Муслим).

Също така: *„Не се отвръщайте един от друг, не се сърдете помежду си! Не враждувайте помежду си, не си завиждайте! О, раби на Аллах! Бъдете братя! Не може да е позволено един мюсюлманин да се сърди на свой събрат по вяра повече от три дена“* (Рияз-ус-салихин).

Скъпи братя мюсюлмани!

Бидейки мюсюлмани, всички ние вярваме в единния Творец, в нашия Пейгамбер, в нашата Книга, вяра, езан, къбле. Ние сме братя, повярвали в Аллах и Неговия Пратеник. Ние се молим за опрощението един на друг. Дори ел-Фатиха, която четем, посвещаваме на душите на починалите вярващи. При последното сядане на петкратните намази ние се молим с думите: ***„Аллах наш, опрости мен и родителите ми, и вярващите в деня, когато ще настане равносметката“*** (Ибрахим, 14: 41).

Бидейки вярващи, онова, което пожелаваме за себе си, пожелаваме и за нашите събратя по вяра. Ние се обичаме и уважаваме помежду си. Бидейки хора, които сме се отдали на исляма, ние зачитаме братството, единството, любовта, състраданието, взаимопомощта, равенството, нравствеността, достойнството, доверието и сърдечността и се отвръщаме от омразата, гнева, страстите, враждата и злобата, и изпълняваме повелите на ислямското братство. Ние се притичваме в помощ на нашите събратя, изпаднали в беда и притеснения. Ние сдобряваме сърдитите и обидените помежду им.

Скъпи братя!

В днешния ден, в който честваме един от най-големите ни празници, нека се замислим върху гореспоменатите неща, да изпълним това, което е необходимо, и да изживеем от все сърце байрамските дни. Да се почерпим, да питаме и разпитаме за онези, които са далеч от нас. С тези мисли и чувства честитя байрама и ви пожелавам Дженаб-и Аллах да ни дари с възможността да честваме още много, много байрами!